

جنگ امريکايي سو

په تېرو څو ورځو کې، د افغانستان، امريکا، او بين المللي ټولني په اړه دوي مسلې ډېرې روښاني سوي. لمړی موضوع دا چې په افغانستان کې ورځ په ورځ او په زياتېدونکې توگه جنگ امريکايي رنگ او شکل اخلي. مانا دا چې د افغانستان جنگ هو به هو امريکايي سو. بل دا چې اکثره سياسي مبصرين د ناټو برخليک همدا اوس لا د هندوکش په غرونو کې ليکلی گڼي. په بل عبارت، افغانستان د ناټو اتحاد د شتون لپاره يو گران او حياتي ازموينت بولي.

لمړی، په افغانستان کې د جنگ د امريکايي کېدو په برخه بايد ووايم چې پدې کال کې څه د پاسه ۳۰۰۰۰ امريکايي عسکر افغانستان ته روان دي. پدې ترتيب به د امريکايي عسکرو شمېر څه نا څه ۷۰۰۰۰ ته ورسېږي. په افغانستان کې د خارجي قواوو له دريو برخو څخه دوي امريکايان دي. د نورو بهرنيو عسکرو په پرتله، امريکايي عسکر تر بل هر چا په درونو او عصري وسلو مسلح دي. استخبارات او هوايي قوه کاملاً امريکايي ده. دکابل حکومت او اکثره محلي او قومي مشران د متحده ايالاتو په زور او پيسو چلېږي. او دمگري افغانستان د بناغلي اوباما د خارجي پاليسۍ محوري ټکی دی.

بايد زياته کړم چې دجنگ او سياست تمرکز ښه او گټور دی. مطلب مي دا دی په يو وخت کې د يوې خارجي قوې سره معامله کول ډېره اسانه او ښه ده نسبت دېته چې څلوېښت بهرني لالگان کتار او په نوبت ولاړ وي. په افغانستان کې هيڅ ملي حکومت نه سي کولای چې هم څلوېښت بهرني ياران خوشحاله وساتي، او هم په عين زمان کې د خپل ولس غوښتنو ته مثبت جواب ووايي. دا نا ممکن کار دی. د بناغلي سپینا، دوستم، او نورو کيسې يې ښې بېلگې دي. يو جرمن، ترک، او يا يې بل بهرنی شاته درېږي او په نتيجه کې يې د کابل حکومت خوار، سنف، نا مشروع کېږي. په هېواد کې، د بين المللي ټولني په نظامي او سياسي چارو کې تمرکز به د اکثره بهرنيو ملکونو د مداخلو چانس ډېر راکم کړي. ښه دا ده چې اروپايي ملکونه يوازې او يا تر ډېره حده، ملکي، علمي، تخنيکي، او بشري مرستې وکړي. معلمين، مامورين، او په مختلفو څانگو کې دي افغاني ماهران ورزي. د افغانانو سره دي په تعليم او تربیې کې انساني او مادي کومک وکړي. د افغاني محصلينو لپاره دي پخپلو پوهنتونو کې د عالي تحصيلاتو فرصتونه برابر کړي. اروپايان تل د اضافي عسکرو د لېږلو سره جنجال او مخالفت کوي. اروپايان په عمومي توگه له جنگه ځان باسي. نو بنا، بهتره ده چې جنگ يوازې افغانانو او امريکايانو ته پرېښودل سي.

دوهم، شپيته کاله پخوا، ناټو اتحاد د شرقي بلاک او کمونزم د مخنيوی په غرض جوړ سو، خو نن سبا يې پاپښت او برخليک په افغانستان کې د القاعدې او افراطي مذهبي ډلو سره په مقابلې کې ترلی بولي. حتی روسيه نن ورځ د خپل پخواني رقيب سره په افغانستان کې مرسته کوي. يقيناً، دا يوه حيرانونکې پېښه ده. هله هيچا دا اټکل نه کاوه چې د ناټو برخليک به يوه ورځ د افغانستان او مذهبي افراطيت سره اړه ولري. خو بين المللي شرايط او حالات تل بدليږي، او نوي ايتلافونه، بلاکونه، او اهداف ټاکل کېږي. دمگري، افغانستان د يويشتمې پېړۍ د هغو جنگونو او چلنچلونو ژوندی بېلگه ده چې امريکا، ناټو، او نړيواله ټولنه به دلته او هلته په تېره بيا په دريمه نړۍ کې ورسره کله نا کله مخامخېږي.

د يويشتمې پېړۍ په بهير کې به ځيني ټولني د سياسي ثبات او نسبي سولې د ټينگولو لپاره د نړيوالي ټولني مرستې او مداخلې ته اړتيا ولري. له بده مرغه، افغانستان نن ورځ په همدې کتار کې دی. دا ټولني عموماً جنگونو ځپلي وي. اقتصاد يې خراب وي، او اوږدو انارشيو او پر له پسې دتکتاتوريو يې دولت او مدني ټولنه دونه ور کمزوري کړي وي چې پرته له نړيوالي کومک څخه پر خپلو پښو د درېدو توان او طاقت نلري. همدې ملکونو ته نن سبا ناکام دولتونه وايي.

که څه هم اروپا ته د بناغلي اوباما لمړنی سفر تر ډېره حده بريالی او موفق ښکاري، خو اروپايانو افغانستان ته په هغه اندازه د عسکرو استولو سره موافقه و نه کړه چې اوباما يې تمه لرله. اروپايانو فقط د ۵۰۰۰ نويو عسکرو د استولو ژمنه وکړه. درې زره به موقتي وي، او د انتخاباتو په ترڅ کې به امنيت ساتي. اروپايان د افغانستان جنگ تر ډېره حده د متحده ايالاتو جگړه بولي. مگر اروپا غواړي چې په افغانستان کې د امريکا سره مرسته وکړي، ځکه اروپا خپله هم د القاعدې د راغونډېدو او ټپک څخه ډارېږي. بل پلو، اروپا دننه د مسلمانو او نورو مهاجرو ټولنو سره

اساسي ستونزي لري. په اروپا کي د يوه مهاجر د ادغام او پرمختگ لپاره زمينه ډېره کمه ده. مهاجر ځوانان قهرجن، بېکاره، او د اروپايي جوامعو له تبعیضي سلوک څخه ستړی او بېزاره دي. هغوی د القاعدې د تبلیغاتو لپاره مساعد ذهنونه لري. اکثره اروپایانو د افغانستان او پاکستان په وړاندي د ښاغلي اوباما ستراتیژي تاییدکړه. حتی هالنډ ستراتیژي مني، خو بیا هم غواړي چې بل کال خپل عسکر له افغانستان څخه راوباسي. فرانسه او برتانیه هم د نورو اضافه محاربي عسکرو استولو ته زړه نه ښه کوي.

په اروپا کي، د ښاغلي اوباما د سفر په ترڅ کي یو ځل بیا افغانستان د بین المللي ټولني د مسایلو او پرابلومونو په سر کي راغلی. د هېگ کانفرانس، د جی شل غونډه، او اروپا ته د ښاغلي اوباما د سفر په ټول بهیر کي د افغانستان موضوع گرمه وه. فقط څو ورځي پخوا، ښاغلي اوباما د افغانستان او پاکستان په اړه خپله ستراتیژي بیان کړه. داسي ښکاري چې امریکایانو له خپلو پخوانیو اشتباهاتو څخه څه زده کړي دي. اوس، امریکایان زیاتره د ډپلوماسی، بیاودنولو، د محلي خلکو سره د ښو او نږدییو اړیکو د ټینګولو، او حتی د اعتدالي طالبانو سره د خبرو او روغی جوړي خبري کوي. دا لمړي ښه او مناسب گامونه دي. والسلام.